

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis
Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata**

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt XVIII. Quibus authoritatibus & rationibus probatur quod B. Virgo
manens intactæ, Christum concepit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

peccet, nec infans cuius est vita vnius diei super terram, Si verum est quod David testatur: (a) Omnis homo mendax; & alibi: (b) non iustificabitur in confessione eius, omnis homo viuens; plusquam homo est, qui peccatum non fecit. Dicitus est Christus Emmanuel, id est, nobiscum Deus, hoc est, Deus manens in natura nostra.

CAPUT XVI.

Quibus authoritatibus muniti, dicunt, Christum non esse conceptum de Virgine.

Conantur etiam praedicti assertere, Christum non esse conceptum de Virgine. Ait enim authoritas: (c) Rorate celi desuper, & nubes pluant iustum, aperiatur terra, & germinet Salutarem. Quid per terram significatur, nisi Maria Mater Christi? qua est huius terrae apertio, nisi Mariae desfloratio? In Ezechiele etiam legitur, (d) quod clausa porta aperietur Principi. Quid per Principem intelligitur, nisi Christus, Filius Ioseph? Et de ipso Christo, mater eius ait: (e) Ego & Pater tuus dolentes quarebamus te. Præterea, quomodo potest aliqua concipere vel parere, nisi viro cognitus? Vbi autem Christiani dicunt, ecce virgo concipiet & pariet Filium, textus Hebreus non habet, Virgo, sed potius, abscondita, vel occulta.

CAPUT XVII.

Solutio Christianorum ad prædicta.

His authoritatibus respondendo dicimus, quod per apertiem non intelligitur desfloratio, vel libidinis fæditas, sed conceptionis secunditas: aperta fuisse dicitur quantum ad Christi ingressum, non aperta per virum, sed sicut fenestra vitrea dicitur aperiti radio Solis,

Bibliothec. Ord. Cisterc.

(a) Psal. 115. (b) Psal. 142. v. 2. (c) Isaie 45. 8. (d) Ezech. 44. (e) Luca 2. 48. (f) Isaie. 7. (g) Isaie. 7.

Mpræ.

non per tracturam vel per divisionem aliquam, sed quia radius eam intrat secundum sui subtilitatem naturæ. Hoc modo, imo subtiliori, dicitur porta clausa aperta esse Principi, quia Christus uterum Virginis, per virginitatem clausum, intravit ineffabili modo. Christus autem dicitur fuisse Filius Ioseph, quantum ad hominum opinionem, & quantum ad educationem. Secundum quam acceptiōē illi qui alios nutriunt, eorum Patres dicuntur. Verum est, quod sine cognitione viri lege naturæ nulla potest concipere vel parere, sed in miraculis non est quærenda lex naturæ. Illud autem quod Iudei negant scriptum esse in Isaia, f) Ecce virgo concipiet & pariet, &c. Septuaginta interpres, viriside & scientiā approbati, ita interpretatisunt, & ita interpretari voluit ipse Propheta, dicendo, & scribendo, ecce, abscondita, dicunt, concipiet, & pariet Filium, sed si communī sensu abscondita, id est, domi reclusa intelligitur, & nihil aliud, quid mirum, quid nouum, in eo concepti, & eius mysterij signum esse voluit cum ait: (g) Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum, ecce abscondita concipiet, &c. Hæc igitur nisi subtilius intelligantur, puerili omnino sensu & ipsani dicta esse a Propheta considerantur; quod quia credi & dici absurdum est, sensus est: abscondita, id est, ab amore virili & omni contagione peccati conservata, concipiet. In Syro etiam idiomate, quod affine est Hebraico, Alma interpretatur, virgo, & vbi habemus, virgo, in Hebreo habetur, alma.

CAPUT XVIII.

Quibus authoritatibus & rationibus probatur quod B.
Virgo manens intacta, Christum concepit.

Quod autem gloria virgo manens virgo concepit, & sine virili semine, multiplex in-

Hhh

singuat

sinuat authoritas, & multiplex etiam ratio. In Ezechiele legitur: (a) Et dixit Dominus ad me, porta hac clausa erit, & non aperietur, & vir non intrabit per eam, quoniam Dominus solus ingressus est per eam, & erit clausa Principi, Princeps ipse sedebit in ea, vt comedat panem coram Domino, per viam vestibuli porta ingrediatur, & per viam eius egredatur. Hoc, ad litteram nemo potest explere; nam Dominus Deus qui per Prophetam loquitur, ait: (b) Calum mihi sedes es, terra autem scabellum pedum meorum. Et alibi: (c) Calum & terram ego implebo. Si inquam Dominus Deus Israel totus ubique est, vnde ingressus est per portam illam, & quo ingressus est, si Deus incircumscriptus? Quomodo enim in portâ sedere ad litteram accipi oportet? Quomodo clausa erit Principi, si Princeps ipse Dominus Deus Israel ingressus est per eam, & sedebit in eâ: vt comedat panem coram Domino, quem panem, vel cuiusmodi panem? vnde factum est, vel vnde delatum est? Comebat Dominus Deus Israel, & coram Domino, quis est alius ipse Dominus, vt comedat coram eo panem Dominus Deus Israel? Quia ergo ad litteram hæc accipi non possunt, per portam, aliud intelligi oportet, vt omnia considerentur, & considerata fieri posse videantur. Dominus ergo Deus Israel ingressus est per portam illam, ad nos egressus exiit, quia Deus homo factus in utero Virginis ex carne Virginis (non aliter ab originali peccato foret immunis) sicut in psalmo dicitur, tanquam Sponsus procedens de thalamo suo, ad nos homo exiit, atque Hieremia testante, in terris vilis est, & cum hominibus conuersatus est. Porta hæc erit clausa, quia vita clausa erit, nec vir transibit per eam; clausa Principi seruabitur, vt per eam ingrediatur, quia Dominus Deus Israel ingressus est per eam: neque enim ante conceptionem & par-

tum mater eius viro cognita fuit, quoniam clausa porta erit, & vir non transibit per eam; neque post conceptionem & partum Christi, mater eius viro cognita fuit, quoniam clausa erit, & clausa seruabitur Principi, quoniam & totum hoc Dominicæ incarnationis mysterium sola virtute diuina sine humano contagio peractum est. (d) Quod dicit Isaías, Rorate cali desuper, & nubes pluant iustum, Rore, inquit, & nube cælesti, hoc est, sola creatione, & operatione Dei, sicut paulò post subdit: Ego Dominus creavi eum. Aperta est terra, id est uter Virginis, & protulit Saluatorem. Princeps ipse sedebit in ea, quoniam in ea quoque humanitate quam Christus pro nobis assumpsit, omnia sibi subdita accepit. Item Isaías ait: (e) Generationem eius quis enarrabit? Si eâ lege nascendi natus est Christus, qua alius homo, cur generatio dicitur inenarrabilis? Per hoc ergo quod inenarrabilis dicitur, aliud modus nascendi in Christo fuisse intelligi, secundum quem ipse concepus est sine virili semine, Spiritus sancti operatione; & sic, mater Christo virgo permanens, Christum concepit. Item, si Christus conceptus est de virili semine, & seminibus Patris & matris conceptus est, in pruriu libidinis conceptus est, & sic in peccato natus: quia omnis in concupiscentiâ natus, peccato est obnoxius. Vnde David loquens in personâ humani generis, ait: (f) Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Et in lege præceptum fuit, vt octaua die puer circumcidetur, vt ab originali peccato liberaretur. vnde scriptum in lege: (g) Homo qui octaua die circumcisus non fuerit, persicet de populo suo. (h) Iubaudi, æternaliter. Et alia auctoritas dicit, quod infans unius diei non est sine peccato. (i) Sed, si Christus sicut quilibet alius in iniquitatibus conceptus esset, & in

(a) Ezechielis 44. supra. (b) Isaiae 66. 1. (c) Ieremias 23. v. 24. (d) Isaiae 45. supra. Isaiae 53. (e) Psal. 50. (f) Exodi 48. (g) Leuit. 12. (h) Iob. 14. v. 4. secundum LXX. Interpretes.

& in peccatis mater eum p̄cep̄isset, quid ab alio difficeret? quomodo liber inter mortuos existet solus? quomodo generatio eius inenarrabilis diceretur? Sed generationem eius ideo ob̄stupuit, & inenarrabilem dixit Isaia, quia neque in iniquitate mater eum concepit, neque in peccatis peperit; & ideo inter mortuos liber solus extitit: ergo, quia sine peccato conceptus est, sine vitili semine conceptus est, & sic mater eius eum sine peccato concepit; ergo cum virum in concipiendo non cognouit, in concipiendo, virgo permanxit. Et ideo quia Christus tuit sine peccato; hominem potuit liberare à peccato. Et quia omnis homo obnoxius erat peccato originali & pro prævaricazione primi parentis alto Dei decreto, post mortem, anima descendebat ad inferos; oportunum erat ut per Christum ab inferis liberaretur genus humanum, & per Christum in cælum reuerteretur.

CAPUT XIX.

Quibus authoritatibus probatur quod omnes antè Christi aduentum ad inferos descendebant, & quod necessarium fuit ad reducendum genus humanum, ut Deus hominem assumeret, & sibi mortem subiiceret.

Quod autem omnes animæ antè Christi aduentum, ad infernum descendebant, multiplex probat authoritas. Ait Iacob: (a) Descendam ad inferos lugens Filium meum. Et alibi ad Filios suos ait: (b) Deducetis canos meos cum dolore ad inferos. Vnde B. Iob, cui (domino teste) (c) Non erat vir similis in terra: infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum. (d) Tamen, liberationis sp̄e erectus, paulo post addidit: (e) Scio quod Redemptor meus vivit, & in nouissimo de terra surrecturus sum, & in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. Qui Redemptorem testatur, venundatum siue captiuatum esse, & redemptum esse non inficiatur. audi & Beatum David: (f) Deus redimet animam meam de manu inferi, cum accepterit me, & acceptam ab inferno animam, & redimendam dicit ab inferno. Vnde & alibi exultans dicit: (g) Domine eduxisti ab inferno animam meam, saluasti me à descendentibus in lacum. Cui dicit, eduxisti, sanasti me, nisi ei de quo in alio psalmo dicit, (h) Iter facite ei qui ascendit super occum, Dominus nomen illi; & quoniam solus super occulum ascendere noluit, audi quid subditur: (i) Ascendi in altum, cepisti captiuitatem, dediti dona hominibus. Ezechias quoque moriturus ait: [k] Ego dixi, in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. Et postea subdit: [l] tu autem eruisti animam meam ut non periret. Hæc inquam, spes iustorum erat tunc morientium. Nemo ergo in cælum ascendebat, sed omnes qui tunc moriebantur descendebant ad infernum. Ne ergo homo in æternum periret, restituī hominem oportebat; restitui autem non poterat, nisi Deus hominem assumeret, necessitatem nostram subiret, contra aduersarium causidicus noster existaret, & nostræ actionis negotium agens in fuadendo, iustæ rationis iudicio aduersarium excutiens, causam nostram finiret.

Hhh 2 posse,

(a) Gen. 37. v. 35. (b) Gen. 42. & 44. (c) Iob 2. v. 3. (d) Iob. 17. v. 13. (e) Iob. 19. v. 25. (f) Psal. 48. (g) Psal. 9. 24. (h) Psal. 97. 5. (i) Ibidem. v. 19. (k) Isaia 38. 10. (l) Ibidem, v. 17.